

har troet at kunne stille sig paa den Maade. Med Hensyn til de meddelte omhyggelige Oplysninger angaaende Omsetningen ved Livsforsikrings- og Forsørgelsesanstalten af 1871 har Udvalget tilladt sig en lille Bemærkning, der gaar ud paa, at en væsentlig Del af den Kapital, der bruges til Ublaas, maatte, forsaavidt Begjæringer, der vare behørig garanterede og begrundede, forelaa, kunne ublaases i mindre Summer. Det vil ses, at de Laan, der ere udbredede til Private, udgjøre i Alt 20 til Beløb 638,000 Rd., altsaa i Gjennemsnit 31,000 Rd. Det er en Bemærkning, som kun henstilles, og som jeg ikke skal komme videre ind paa. De øvrige enkelte Bemærkninger, Udvalget kan have anført, uden at de vedrøre Vædringsforslag, skal jeg, for saa vidt den høitagtede Ministers Udtalelser ikke give Anledning dertil, ikke komme ind paa, idet jeg da antager, at den høitagtede Minister er enig i, hvad der saaledes er anført. Svad selve Vædringsforslagene angaar, da ere de let gjennemgaaede. Det første er af den høitagtede Finantsminister om en Forhøielse af Kontorholdsgodtgørelse for den Toldebedsmand, der besørger Amtstueforretninger paa Væp. En Del Amtstueforretninger, Udstedelsen af enkelte Attester og forskjellige andre Ting, som nu andre Steder i Landet besørjes ved Filialerne, besørjes ikke paa Væp, skjøndt det dog er vanskeligere fra Væp som en D at komme til Svendborg om saadanne Ting. Dette agtes nu forandret, og den høitagtede Minister har derfor ønsket Kontorholdet forøget med 300 Rd., hvilket Udvalget under disse Omstændigheder har troet at maatte gaa ind paa. Det næste Forslag er et Forslag om en Lønningforhøielse for Myntens Embeds- og Bestillingsmænd navnlig af Hensyn til det store Arbejde, de for Liden have ved Forandringen i Myntforholdene. Og saa i denne Henseende har Udvalget troet at maatte følge Ministeren. Forslaget under Nr. 91 gaar ud paa en Nedsættelse, som Ministeren selv isølge vedkommende Nummer i Betænkningen har antydet Intet at have imod, det er for saa vidt ligegyldigt, enten den finder Sted eller ikke, thi Beløbet vilde alligevel ikke blive forbrugt. Nedsættelsen er fremkommen derved, at Medailleur ved Mynten, Professor Krohn, er afgaaet, og at man har konstitueret Stempelstjerner Conradsen i hans Sted med Halvdelen af den for Medailleuren bestemte Løn, saa at den anden Halvdel, 500 Rd., bliver ledig, hvilken man nu ved dette Forslag indbrager. Til Livsforsikrings- og Forsørgelsesanstalten af 1871 findes under Nr. 92 et Vædringsforslag, der gaar ud paa at negte et forlangt Uderstillæg af 100 Rd. til en Fuldmægtig. Udvalget gaar ud fra, at Andelen i Driftsoverskudet for Fuldmægtigene eller overhovedet Bestillingsmændene ved Anstalten skulde ækvivalere faavel Uderstillæg som Pensionsret for disse Mænd, og i Genhold hertil har man foreslaaet det Beløb udstemt, som der er begjært vedkom-

mende Fuldmægtig tilstaaet i Uderstillæg. Under § 26 findes et enkelt Vædringsforslag, nemlig Nr. 116, som angaar en Forsørgelse af den tilstedeberende Jordlod for en Skovbetjent. Jeg skal henvise til Betænkningens Nr. 205, hvor denne Sag findes nærmere oplyst. Forslaget er tiltraadt af Udvalget.

Scavenius: Jeg har paa Mindretallets Begne kun enkelte Bemærkninger at gjøre til det Afsmid, der nu er under Forhandling. Side 4 i Betænkningen har Udvalgets Flertal udtalt en Dadel over for Regjeringen, fordi den har nedsat en Kommission til at undersøge Forholdene ved Væp. Flertallet mener, at denne Regjeringens Fremgangsmaade vil forhale Sagens endelige Afgjørelse. Mindretallet har ikke kunnet deltage i denne Udtalelse; Mindretallet tror, at, just fordi det vistnok vil blive nødvendigt at ordne denne Sag endelig ved Lov, just derfor er det det Retteste, at Regjeringen ikke kommer til Rigsdagen med et Forslag til Lov, før alle Forhold paa det Nøieste paa Stedet ere undersøgte, og det saa meget mere, som det jo dog er bekjendt, at, om end den sterke Del af de tilgrændsende Beboere ønske, at Spens Vandstand sænkes, saa er der dog en Del, som er af en noget forskjellig Anstuelse. Udvalgets Mindretal har derfor ikke troet, at den Udtalelse, som Flertallet her er fremkommet med, er ganske paa sin Plads. — I Betænkningen under Nr. 5 har Udvalgets Flertal udtalt, at Rigsdagen ikke har erkjendt, at Finantsbestyrelsen har Ret til at udøve en saa fri Raadighed i Ombytninger af Aktiverne ud over, hvad de finantsielle Bevillinger kræve, som er sket i indværende Finantsaar. Mindretallet har ikke kunnet deltage i denne Udtalelse; thi vel er Mindretallet enig med Flertallet i, at det vilde være hensigtsmæssigt og rettest, om Administrationens Berettigelse til at omsætte Reserverfondens Aktiver var noget mere indskrænket, end den er; men Mindretallet kan ikke se rettere, end at Administrationen efter de nu gjældende Regler og efter den nu gjældende Praxis, lige fra vi sit den frie Forsatning og indtil nu, har den fuldstændigste Raadighed i saa Henseende. Man kan udtale en Dadel over, hvad der er sket, og det vil da nærmest være Statsrevisionens Sag at udtale en saadan; men man kan ikke sige Andet, end at efter hidtil fulgt Praxis har Administrationen, naturligvis under sit Ansvar, Myndighed til at foretage de Omsetninger, som den finder det rigtig, med Reserverfondens Aktiver. I Realiteten er der ingen Uenighed i Udvalget om denne Sag; men Mindretallet tror ikke, at det er korrekt udtrykt, naar Flertallet ytrer sig, som her er sket. — I Betænkningens Nr. 7 har Udvalgets Flertal gjort en Henstilling til Ministeren om til 3die Behandling af Finantslovsforslaget at tage under Overveielse, om det ikke vil være rigtig at give de